

Mariborsko zavetišče potrebuje denar

Zavetišče za zapuščene živali v Mariboru praznuje prvo obletnico delovanja – Gre za eno izmed najbolj modernih zavetišč pri nas – Po enem letu se je izkazalo, da društvo za zaščito živali brez dogovora z občino ne bo moglo opravljati svojega poslanstva

MARIBOR, 31. JANUARJA
Čeprav male živali, ki jih kupimo ali posvojimo, ljudje poimenujemo tudi hišni ljubljenci, v vseh primerih ta izraz ne velja. Marsikdo se hitro naveliča psa ali mačke, zato ta potem pristane na ulici. Za vse zapuščene živali iz podravske regije, predvsem Maribora in okolice, poskrbijo v enem izmed najbolj modernih zavetišč za živali na Tezmem, ki so ga odprli pred približno enim letom. Če pa zavetišče ne bo našlo skupnega jezika z mariborsko občino, bi se lahko po najbolj črnem scenariju zgodilo celo, da ga bodo zaprli in da bodo živali spet končale na cesti. Po letu dni se je namreč izkazalo, da zavetišče za normalno delovanje oziroma nujne stroške potrebuje 210.000 evrov na leto, z njihovo neprofitno dejavnostjo pa

zberejo samo 150.000. Manjka jim še okoli 60.000, da bi lahko poskrbeli za vse živali, ki so se znašle na cesti in potrebujejo primerno oskrbo in novi dom.

Zgodovina mariborskega zavetišča

Mariborsko društvo za zaščito živali ima dolgo zgodovino, začela se je v 60. letih prejšnjega stoletja. V 80. letih so že postavili prvo zavetišče, ki je bilo hkrati tudi prvo v nekdanji skupni državi Jugoslaviji. Takrat je lahko nastalo zaradi prijaznega para, ki je društvu odstopil svojo zemljo. Normalno je delovalo vse do leta 2006, ko je bila mariborskemu društvu odvzeta koncesija za opravljanje te dejavnosti. Zapuščene mariborske živali je moralo prevzeti zavetišče v Dramljah. Po letih dogovarjanj in usklajevanj pa

je Maribor dobil eno najmodernejših slovenskih zavetišč za živali na Tezmem. Maja 2009 je društvo postavilo temeljni kamen in novembra istega leta so dokončno odprli moderno in prostorno zavetišče.

»V našem zavetišču poskrbimo predvsem za male živali, se pravi pse in mačke. Najdejo se še kakšne štoklje ali ježi, ampak njim damo samo zavetišče, jih sprejmemo, potem pa jih odpeljejo druge službe, ki so pristojne za to. Za divje živali je zavetišče na Muti,« nam je pojasnjeval vodja zavetišča **Rok Štibler**. Odkar so ga odprli, imajo nenehno polno zasedenost kapacitet. »To je okoli 50 psov, število mačk pa je odvisno od sezone. Trenutno imamo tako 11 mačk, ko pa imajo mladiče, je pravi naval, saj jih sprejmemo tudi po deset na dan.« Za vse te živali poskrbijo štiri profesionalni oskrbniki in številni prostovoljci, ki pomagajo brezplačno; največkrat s tem, da denimo peljejo pse na sprehod. »Prostovoljci so večinoma mlajši, dijaki in študentje. Sodelujemo tudi z biotehniško fakulteto, da lahko dijaki s smeri veterinarski tehnik opravljajo prakso pri nas, saj je ne morejo nikjer drugje. Veliko teh je pozneje prostovoljcev. Sodelujemo še s centri za socialno delo, saj omogočamo opravljanje družbenokoristnega dela. Tisti, ki naredijo prekršek in ga ne morejo plačati, pri nas opravijo določeno število ur.« Opravljajo tudi druge posredne dejavnosti, kot je obiskovanje šol, izobraževanje, ozaveščanje prek javnih prireditev, stojnic. Financirajo se namreč sami, saj izstavljajo račune za storitve. Oskrbo zapuščenih živali do 30 dni namreč plača občina, nato

pa naj bi šle v evtanazijo. Ker pa so se pri mariborskem društvu že pred več kot desetletjem odločili, da živali ne bodo ubijali, ampak jih bodo oddali ljudem, imajo nenehno polne prostore. Večino psov oddajo dokaj hitro, nekaterim pa težje najdejo nov dom. Ravno te dni so našli dom psu po enem letu čakanja na novega gospodarja.

Skrb za živali

Zapuščene živali pridejo v zavetišče na tri načine: »Nekdo

sporoči, da se je k njemu zatekel pes, potem pridemo po njega. Najprej preverimo, iz katere občine je, da ugotovimo, ali ima ta sklenjeno pogodbo z nami in ali je pristojno katero drugo zavetišče. Ko ga naštnimo pri nas, sta na vrsti pregled in desetdnevna karantena za primer kužnih bolezni, kot je steklina. Sledita cepljenje in morebitna sterilizacija. Po potrebi sledi dresura, nato pa je pes pripravljen za sprehode. Večino psov oddamo po dvajsetih dneh. Polni smo zato, ker gredo določeni hitro, drugi pa ostajajo.« Druga možnost sprejema psov je, ko se nekdo odpove hišnemu ljubljencu, ko ne more več skrbeti zanj. »Plačati mora deset oskrbnih dni, a mora imeti zares objektivne razloge, ne zgolj to, da se ga je naveličal. Gre za primere, ko denimo kakšen starejši par ne more več skrbeti za žival. V vsakem primeru pa imajo prednost zapuščeni psi, saj ti še nimajo doma.« Pes ali mačka pa pride k njim tudi prek inšpekcijske službe. »To so odvzeti, mučeni in zapostavljeni psi, za katere inšpektor odloči, da se jih vzame lastniku. Včasih jih je deset na mesec, drugič

pa nič. Po navadi gre za več psov, saj imajo takšni ljudje, ki ne skrbijo zanje, po navadi več živali.«

V zavetišču jim tako vsaj malo olajšajo življenje in poskrbijo zanje. Njihovi prostori so med avtocesto, gozdom in industrijsko cono, zato nimajo težav s sosedi, veliko pa je tudi sprehajalnih poti v okolici. »Zavetišče je moderno, boksi za pse so v obliki smreke. Psi se tako ne gledajo, kot bi se, če bi bilo zavetišče v obliki črke u, ko lajanje enega psa za sabo povleče lajanje vseh preostalih. Zdaj se ne vidijo vsi, tako zaradi enega psa lajajo samo tisti v njegovi bližini.«

Finančne težave

Ker gre za dokaj novo zavetišče, se na začetku ni vedelo, koliko bo potrebovalo za svoje delovanje. Po letu dni pa je postalo jasno, da na takšen način ne bodo morali dolgo delovati in da lahko v najslabšem primeru tudi zaprejo vrata ter živali znova prepustijo ulici. »Po letu dni delovanja se je izkazalo, da zavetišče z minimalnimi dohodki lahko deluje v okviru 210.000 evrov na leto. Mi smo v enem letu zbrali 150.000 evrov prihodkov od donacij, od občin in prostovoljnih prispevkov. To ni dovolj, zato smo se že trikrat sestali z občino. Predstavili smo jim položaj in zdaj iščemo neke rešitve. Župan **Kangler** nam je prisluhnil. Razume situacijo. Zato se zdaj pogovarjamo, kako bi težavo rešili,« nam je finančno plat zavetišča orisal tajnik društva **Andrej Okreša**.

Tajnik društva pa tudi vodja zavetišča zaradi pomanjkanja denarja že nekaj mesecev de-

Stran / Page: 4

Doseg / Reach: 305000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 733 cm2

2 / 2

lata brezplačno. »Od občine Maribor zdaj pričakujemo neko rešitev. Da bi nam vsaj dali denar za plače tistih, ki delajo neposredno z živalmi. Gre za 96.000 evrov na leto. Oskrbnik ima namreč 700 evrov plače, dela pa tudi vse sobote in nedelje, tako rekoč je dosegljiv 24 ur na dan,« pojasnjuje tajnik. Poleg plač gre največ denar-

ja še za veterinarske storitve (33.000 evrov), koncesijske dajatve občini Maribor (24.000 evrov) in za stroške energetike. »Zdaj smo videli, da tako ne gre naprej. Občina bi nas lahko namesto z zakonom o gospodarskih družbah obravnavala z zakonom o zaščiti živali, potem bi koncesija odpadla. Zdaj dolgujemo občini 12.000 evrov,

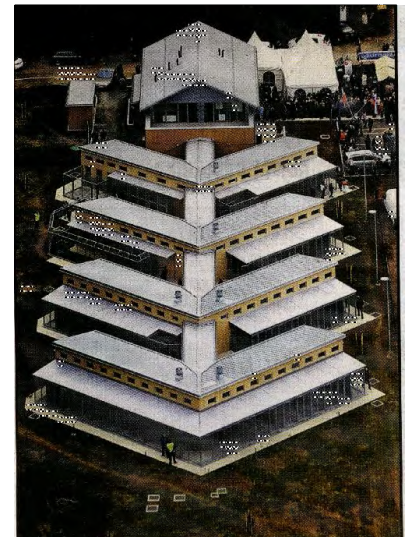
ki pa jih preprosto ne moremo plačati.«

Kljub temu Andrej ni pesimističen in upa, da zavetišča ne bo treba zapreti. Še vedno upa, da se bo našel denar za normalno delovanje zavetišča, ki ga Maribor kot naše drugo največje mesto zagotovo potrebuje.

Sebastijan Ozmec

Vodja zavetišča **Rok Stibler**
(Foto: Marko Feist)

Eden izmed najmodernejših objektov za živali pri nas (Foto: Marko Feist)

Vsak dan pridejo prostovoljci, ki odpeljejo pse na sprehod. (Foto: Marko Feist)

Kletke so postavljene tako, da psi ne lajajo drug na drugega. (Foto: Marko Feist)

Mariborsko zavetišče za zapuščene živali na Teznerju (Foto: Marko Feist)

Iščeva novega lastnika. (Foto: Marko Feist)